

אזר השבת

הדלקת נרות - 19:08

מוצאי שבת - 18:05

* עפ"י זמני ת"א

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע"

פרשת האזינו נקראת השנה בין יום הכיפורים לחג סוכות, ובה מסתיימת קריאת פרשיות השבוע בימי שני וחמישי ובשבת (מכיוון שפרשת "וזאת הברכה" נקראת תמיד בשמחת תורה).

"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי" חצדיק רבי יעקב יוסף מפולנאה, מתלמידי חנעש"ט, פירש את פנייתו של משה בפתח שירת "האזינו" בדרך הבאה: "האזינו השמים" – היינו תלמידי חכמים, השקועים יומם וליילה בענייני שמים. "ותשמע הארץ" – חכוננו לחמוני העם, הנתונים בשנות חייהם בעולם הזה בעיקר בענייני ארציים. וקודמת הפנייה לתלמידי החכמים לפנייתו לשאר בני העם, שאם תלמידי חכמים – המנהיגים והמדריכים הרוחניים יאזינו לדבריו, טמילא ישפיע הדבר על שאר בני העם, וגם הם ישמעו ויקבלו את הדברים המושמעים באוזניהם.

כיוצא בכך כותב רבינו חיים בן עטר בעל "אור החיים": "משה התכוון לדבר עם כל הדרגות (המעמדות) בישראל: א. עם גדוליהם וראשיהם. ב. עם חמוני העם. וכינוה לגדולים בשם "שמים", שהם במדרגה גדולה, וחקדים לפנות אליהם בלשון "האזינו השמיים!" ואחר כך אמר: "ותשמע הארץ" ופירושו: מעצמם ישמעו חמוני העם, הנמשלים ל: "ארץ", כשיראו גדוליהם הזולכים בדרך נכונה.

" וכפר אדמתו עמו"

כל הקבור בארץ ישראל כאילו קבור תחת המזבח (אדמת ארץ ישראל מכפרת על עוונותיו כאדמת המזבח)

שנאמר: "מזבח אדמה תעשה לי",

וכתוב בפרשתנו: "וכפר אדמתו עמו"

- רב ענן -

דליקה בבנין: אם פרצה דליקה במקום שיש חשש של פיקוח נפש, מצווה וחובה להזעיק מיד את מכבי האש שיבואו לכבות. ואולם אם פרצה דליקה בבנין, וכל מי שהיה בבנין יצא והתרחק מרחק סביר באופן שאין חשש של פיקוח נפש כלל, וכגון שאין חשש שהאש תפגע בחוטי החשמל או בבלוני הגז, ואין שום חשש שהאש תתפשט לבניינים מסביב, אין לחלל את השבת על כיבוי זה. ואמנם היום הרבה מהדליקות הם בגדר פיקוח נפש, ולכן יש להיזהר ולהזדרז מאוד ולא לזלזל חס ושלום בהצלת נפשות.

קידוש שם שמים: אם פרצה דליקה בבית חרושת, וברור הדבר שאין חשש סכנה, אף שבודאי יהיו הפסדים גדולים ועצומים בשרפת כל סחורותיו, יתגבר על עצמו בחזקה, ולא יחלל את השבת בשביל הצלת ממונו. ובזכות שמירת השבת, יחזיר לו הקב"ה ממונו בכפלי כפליים, וכך אמר הקב"ה: "לי הכסף והזהב נאום ה'".

זעיק מספק: הרואה דליקה שיש בה חשש של פיקוח נפש, ואינו יודע בברור אם הזעיקו כבר את מכבי האש או לא, יזמין מיד מכבי אש. ואפילו אם הוברר לבסוף שהזעיקו כבר, לא חילל את השבת, ויקבל שכרו מבורא עולם.

קידוש ה': אדם שנתבקש מהשוטרים לתת פרטים על סיבות הדליקה, ורוצים לכתוב את הפרטים, אסור לו להשיב להם. ואפילו אם יאיימו עליו שיענש בקנסות ויפסיד את כל ממונו, לא ישמע להם, אלא ישמע לבורא עולם שאף הם חייבים לשמוע לו, רק שמפאת חולשתם, אינם רוצים לשמוע לו.

מתוך ילקוט יוסף

פינת ההלכה

מלאכת מכבה

מכבי אש: הדבר פשוט שחובה קדושה על כל עובדי מכבי אש להתייעץ עם רב מורה הוראה, אימתי מותר להם לחלל את השבת ולבצע את הכיבוי ואימתי אסור. כי יש פעמים ואין הכיבוי אפילו בכלל ספק פיקוח נפש.

בכל מאודך: ולכן, אם הזעיקו אותם לכבות את דליקה, והתברר להם מעל לכל ספק שאין בדבר שום חשש סכנה, אין להם לכבות את הדליקה, ואפילו אם מפאת סירוב הפקודה יגיעו עד כדי פיטורים מהעבודה. זה שאנו אומרים בכל יום "ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך", דהיינו אפילו נוטלים את כל ממונך. ושכרם כפול ומכופל מאת ה' יתברך, וה' לא ימנע טוב להולכים בתמים. ועצה טובה לאדם שרוצה ללכת לעבוד בתחנת מכבי אש בתור כבאי, שיתיעץ עם רב מורה הוראה אם כדאי לו לעבוד שם, מאחר ויכול חס ושלום להיכשל ברה בחילולי שבת ללא פיקוח נפש כלל.

זכות לימוד ההלכות להצלחת עם ישראל, לאחדות בתוכנו וסייעתא דשמיא בריבוי אהבת חינוך, ביטול גזרות רעות ורפואה לכל חולי עמו ישראל.

"ימצאנו בארץ מדבר וכתוהו ילל ישימון...
יצרנו כאישון עינו." (דברים ל"ב, י')

פירש רש"י: **"ימצאנו בארץ מדבר"** - אותם מצא נאמנים בארץ מדבר, שקיבלו עליהם תורתו ומלכותו ועלו, מה שלא עשו ישמעאל ויושפי הר שני, שנאמר 'וזרח משעיר כמו הופיע מהר פארן'. **"ובתוהו ילל ישימון"** - ארץ ציה ושממה, מקום יללת תנינים ובנות יענה, אף שם נמשכו אחר האמונה, ולא אמרו למשה היאך נצא למדברות מקום ציה ושממה, כענין שנאמר "לכתך אחרי במדבר".

בזנות קבלת התורה, ועוד בזכות שהסכימו לצאת לארץ מדבר, מקום נחש שרף ועקרב, זו **הסיבה שזכו ל-** **"יצרנו כאישון עינו"** - שה' שומרם כאדם השומר על אישון עינו.

מסופר במדרש תנחומא: מעשה בעשיר, ולו הייתה בת יפת תואר וחסידה שנישאה לשלושה אנשים ובכל לילה ראשון של נישואיה נמצא הבעל מת. אמרה: "לא ימותו עוד בני אדם עלי, אשב אלמנה ועגונה עד אשר יראה המקום וירחם" וכך ישבה ימים רבים. לאותו עשיר היה אח עני מאוד במדינה אחרת, והיו לו עשרה בנים. בכל יום הוא ובנו הגדול מביאים חבילות עצים מן היער, מוכרים אותם ומזה מתפרנסים הוא ואשתו ובניו.

פעם אחת לא מכרו ולא היה להם מעות ללחם ולא אכלו כל היום. למחרת, כשהלכו ביער ראה הבן בצערו של אביו וזלגו עיניו דמעות על עוניים, הרהר הבן בליבו ונטל רשות מאביו ואימו ללכת למדינת דודו. כשבא לביתו, שמח שמחה גדולה דודו עליו, וגם אשתו וביתו. ישב עימו שבעה ימים, בסוף שבעת הימים בא הבחור לדודו ואמר לו: "שאלה אחת שואל אני ממך אל תשיבני, השבע לי!" אמר לו הדוד העשיר: "אמור מה שתרצה!" אמר לו הנער: "זאת השאלה אשר אני שואל ממך, שתן לי בתך לאישה"

כששמע העשיר בכה ואמר לו שכל חתן שנישא לביתו מת בלילה הראשון. אמר הבחור: "למרות זאת אני רוצה". אמר לו העשיר: "אם אתה רוצה אותה בשביל הכסף שלי- אני מוכן לתת לך כסף ואל תינשא לה". אמר לו הבחור: "כבר נשבעת לי על הדבר!". ראה העשיר והסכים. בא לביתו וסיפר לה את הדברים. כששמעה זאת בכתה וצעקה במר נפשה, תלתה עיניה במרום ואמרה: "ריבון העולמים, תהי ירך בי, ואל ימותו כל אלה עלי!". קידש אותה הבחור ועשה משתה. נזדמן לו אליהו זכור לטוב, אמר לו: "איעצך עצה נכונה, כשתשב לסעוד יבוא אליך עני לבוש בגדים שחורים וקרועים, כשתראהו, תקום ממושבך והושיבהו אצלך והאכילהו והשקהו ושמם לפניו בכל כוחך וכבדהו, ואל תפל דבר מכל אשר דיברתי, ותישאר לשלום". והלך לו הזקן. כשהתחילו לאכול בא אותו עני, וכשראהו החתן, עמד ממקומו ועשה לו כל מה שאמר לו הזקן.

לאחר המשתה קרא אותו עני לחתן והביאו לחדר, אמר לו: "בני! אני שליחו של מקום, ובאתי הנה לקחת את נפשך". אמר לו: "תן לי זמן שנה אחת או חצי שנה". אמר לו: "לא אעשה". אמר לו: "תן לי שלושים יום או שבעת ימי המשתה". אמר לו: "לא אתן לך אפילו יום אחד! כי כבר הגיע עתך". אמר לו: "בבקשה ממך, המתן לי עד שאלך ואקח רשות מאשתי". אמר לו: "לדבר זה אשא פניך, לך ובוא מהרה". הלך לחדר בה יושבת אישתו, בוכה ומתפללת לקונה, אמרה לו: "למה באת?" אמר לה: "ליטול רשות ממך, כי בא עתי ללכת בדרך כל הארץ, כי המלאך בא והגיד לי שבא לבקש את נפשי". אמרה לו: "אל תלך! אלא תשב פה, ואני אלך ואדבר איתו".

הלכה ומצאה אותו ואמרה לו: "אתה המלאך שבא לבקש את נפש בעלי?" אמר לה: "כן", אמרה לו: "לא ימות עתה! שהרי כתוב בתורה: 'כי יקח איש- אישה חדשה, לא יצא לצבא...נקי יהיה לביתו שנה אחת, ושמח את אשתו אשר לקח' והקב"ה אמת ותורתו אמת. ואם תיקח את נפשו אתה עושה את התורה פלסתר (שקר). ואם תקבל- מוטב, ואם לא- תבוא איתי לבית דין הגדול. מיד גער הקב"ה במלאך, והלך.

- זהו כשהקב"ה נוצר (שמר) את הבוטחים בו,

בבחינת "יצרנו כאישון עינו".

זכות הלימוד בעלון להצלחת עטרת בת אסתר הי"ו

זכות הלימוד בעלון לרפואת; הרב דוד בן סעדיה, שולמית בת חממה יונה, דורית בת גאולה, דינה בת דיאמונה, פיבי בת תמר, הדסה בת תמר, מול בת כוכבה, ברכה בת חביבה, שקד חיה בת אסנת, אורן בן אביגיל.

זכות הלימוד בעלון לעילוי נשמת שולמית שפרה בת טובה גיטל, יוכבד בת סעדיה, אמיתי אלימלך בן ליאת, שמעון בן יששכר רב כהן, אברהם בן לאה, נעמה בת אבישג, יפת בן מרים. משה מרלי בן חווה, אסתר בת מרים.

טעם מדוע חג הסוכות בתשרי

נצטוו ישראל בחמישה עשר לחודש השביעי, הוא חודש תשרי, לצאת מבתיהם ולשבת בסוכות, לזכר הסוכות שהקב"ה הושיבם בצאתם ממצרים. יש להבין- שאל רבנו יעקב בעל הטורים- "והאילו יצאת מצרים כנסת ה' והיה ראוי לעשות זכר זכך כתיקפת המצורע הראשון כנסת, וזמנה נצטוו על כך כתיב: "אלא", מתוך ה"טור"- כמה טעמים לדבר זה, ועיקר הטעם שתהא היציאה מן הבית ניכרת שהיא עשויה לשמו של הקב"ה. לפי שימי חודש ניסם הם ימי הקיץ ודרך כל אדם לעשות סוכה לצל, ולא הייתה ניכרת עשיית הסוכה שהיא במצוות הבורא יתברך, משום כך, ציווה אותנו הבורא שנעשה את הסוכה בחודש השביעי, שהוא זמן הגשמים ודרך כל אדם לצאת מסוכתו ולישב בביתו, ואילו אנו, יוצאים מן הבית לישב בסוכה, ובזה יראה לכל שמצוות המלך היא ועלינו לעשותה!

ובמהרי"ל נתן בו טעם אחר: לומר לך, שכן אתה מוצא בראש השנה יושב הקב"ה בדין על באי העולם, וביום הכיפורים הוא חותם את הדין. שמא יצא דינם של ישראל ח"ו לגלות? משום כך כתב המהרי"ל: "עושין סוכה וגולין מבתיהם ולסוכה!".

טעם נוסף לכך שנקבעו ימי חג הסוכות בחודש תשרי מובא בשם האדמו"ר מסלונים שביאר זאת בדרך משל: בן מלך נתן לו אביו משרה בעלת סמכויות ואחריות רבה. בן המלך, שהיה עצל ולא הורגל מעודו בעבודה, כל שכן שלא הבין אחריות מהי, מעל בתפקידו באופן שנגרם נזק רב לממלכה.

כעס המלך מאוד על בנו והגלהו מביתו אל ארץ נכריה. לאחר ימים ושנים ביקש מבן המלך לשוב אל ארמונו אביו ושלח שליחים כדי שפייעו את אביו אולי ימחל. נתרצה המלך לבנו והשיבו אל הארמונו, אולם, לא השיבו על כנו ולא נתן לו כל

תפקיד, כי חשש שמא בנו עומד עדיין בעצלותו ולא שב אליו אלא מחמת צערו בגלותו. כעבור זמן לא הבחין המלך כי כל אשר הוא שואל ומבקש מבנו הוא ממחר לעשות באהבה רבה, או אז השיבו אביו לתפקידו ונתן בידיו סמכויות.

כן הוא גם הנמשל. כאשר שבים בני" בתשובה אל אביהם שבשמיים אין הדבר ברור מדוע שבו, אולי מחמת יראת העונש הצפוי לעוברי רצונו? אולם כאשר רואה מלכו של עולם כי בימי חג הסוכות מקיימם עמ"י את מצוות החג באהבה רבה ובשמחה- אות ומופת הוא לכך ששבו אל ה' בכל לבבם!

מצוות כהלכתן

פעם אחת שהה הגאון ר' יצחק זאב סלובייצ'יק מבריסק בעיירת מרפא, ובאותו זמן שהו במקום סיעה של חסידים. נוהג היה הרב מבריסק ואמר: כידוע, מנהג חסידים שאין זה ראוי כלל להסתכל במראה כדי לראות אם התפילין מונחות במקומן בדיקו. ראה את הדבר אחד החסידים ותמה על מנהג זה. לאחר התפילה ניגש אותו חסיד אל הרב מבריסק ואמר: "כידוע, מנהג חסידים שאין זה ראוי להסתכל במראה, ואף כתב על כך ה"דברי חיים" מצאנו כי אין להביט במראה כלל, והוסיף וכתב שאף אם הכוונה היא לראות שהתפילין באמצע הראש- הוא דברי בורות..."

"אם אתה טוען עלי מבעל ה"דברי חיים"- השיב הרב מבריסק, "אענה לך אני תשובה מבעל ה"דברי חיים"- מדידיה אדידיה!", הוסיף ואמר: "פעם אחת ישם ה"דברי חיים" בסוכה וגשמים החלו לרדת עד שהכרים וכל כלי המיטה נספגו במים. בכל זאת נותר בעל ה"דברי חיים" בסוכה ולא יצא ממנה.

"רבי!" תמהו תלמידיו, "והרי נפסק להלכה ברמ"א: מי שהוא ישן בסוכה וירדו גשמים וכו' הוי צער לישון שם ויוכל לצאת. וכל הפטור מן הסוכה ואינו יוצא משם אינו מקבל עליו שכר ואינו אלא הדיוטות!", "אכן כך", השיב ה"דברי חיים", "אולם מוטב לי שאקרא "הדיוט" ובלבד שאקיים מצוות סוכה!", "כך גם אני", השיב הרב מבריסק, "מוטב לי להיקרא "בור" ובלבד שאקיים מצוות תפילין כהלכתה!"

תשובות...

1. הנביא ישעיהו אחר: "שמעו שמים והאזיני ארץ" (ישעיהו, א').
2. האזנה= מרחוק. שמיעה= מקרוב.
3. א. הם קיימים לעולם. ב. באמצעותם ניתן השכר או העונש.
4. מטר, טל, שעירים, רביבים.
5. בטל כולם שמחים. בגשם יש חלק שעצובים כמו הולכי דרכים.
6. רביבים= טיפות גשם. רביב מלשון רובה קשת שיורה טיפות כמו חצים.
7. רמז להופעה החיצונית של הנוער בימינו. "דור עיקש ופתלתול" עקש= ראשי תיבות של: עגילים, קוקו, קעקועים, שרשראות.
8. א. אביך= הנביאים. ב. זקניך= החכמים.

שו"ת מהפרשה

ר' עזרא מלומ

שאלות...

1. "האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ". מי אמר: "שמעו שמים והאזיני ארץ"?
2. מה ההבדל בין האזנה לשמיעה?
3. מדוע נבחרו השמים והארץ כעדים (רש"י)?
4. ציין 4 דברים שאליהם נמשלו דברי התורה!
5. "אמרת"י. מה מעלת הטל על המטר?
6. "כרביבים עלי עשב". מה משמעות המילה: "רביבים" ומה מקורה?
7. "דור עקש ופתלתול". מה רמז במילה עקש?
8. "שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך". למי מתייחסים הביטויים אביך וזקניך (רש"י)?

ואמר: "אשתטח לאורך ולרוחב להיטיב עמו. בפאותיו אמשכהו ואוציאהו משאל תחתיות. ואני חזק בכל הדברים שלי, אך בזה אני חזק ביותר, שאלו העשרה מזמורי תהילים מועילים מאוד מאוד", ואמר "שהוא תיקון הכללי, כי כל עבירה יש לה תיקון מיוחד, אבל תיקון הזה הוא תיקון הכללי".

למה דווקא אומן?

בזמן שהעתיק רבי נחמן את מגוריו לאומן נכנס אליו אחד מתושבי העיר לקבל את פניו, וברכו שיזכה לגור כאן ושיזכה לאורך ימים, ושיבח האיש לפניו את דירתו של הרבי וציין שיש שם אוויר טוב בשבילו, מכיוון שהיה חולה מאוד (העתקת המגורים הייתה חצי שנה לפני פטירתו).

הפנה רבי נחמן את אצבעו לעבר החלון ואמר: "הראיתם את הגן הזה כמה הוא טוב ויפה?" האיש ההוא סבר לתומו שכוונת הרבי, כפי הנראה, הייתה לגן שהיה לפני חלונות ביתו. אולם רבי נחמן הסביר לו תוך כדי שהוא מראה לו באצבעו לכיוון בית העלמין ואמר: "על הגן הזה אני מדבר. אין אתם יודעים גודל יקרת מעלת וקדושת של בית החיים (עלמין) של פה, כי יקר וקדוש מאד".

זכותו תגן עלינו אמן.

לוי' שיעורים בכפר ביל'ו ב':

יום ב': שיעור משיניות - לימוד סדר מועד, שעה: 21:00. השיעור מתקיים בבית משפחת טאייב.
יום ג': שיעור בספר התניא - מפי הרב מאיר הכהן, שעה: 21:00, השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל'ו ב'.
יום ה': שיעור פרשת שבוע - שניים מקרא ואחד תרגום, שעה: 20:30, השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל'ו ב'.
שבת קודש: שיעור רש"י - כ-20 דקות לפני תפילת מנחה.

לוי' תפילות בשבת:

מנחה ערב שבת: 17:00
שחרית: 9:00
מנחה: 16:40
סעודה שלישית: 17:00
ערבית מוצ"ש: 17:55

לפרטים על זמני שיעורים ותפילות:
בטל: 050-3503025

רבי "נחמן מאומן", נולד בא' בניסן ה'תקל"ב (4 באפריל 1772) נפטר ב"ח בתשרי ג' חוה"מ סוכות ה'תקע"א (16 באוקטובר 1810) היה אדמו"ר חסידי בדור הרביעי לחסידות, מורה רוחני, מייסד חסידות ברסלב שבזמנו עורר סערה והתנגדות גדולה, כיום חסידיו מהווים את אחד הזרמים המרכזיים בחסידות. להגותו וכתובתו המקורית השפעה ניכרת בחסידות עד ימינו.

התרופה של רבי נחמן

כשאדם חולה עליו ללכת לרופא כדי לקבל תרופה, כמו בגשמיות כך גם ברוחניות, כשצריכים תרופות הולכים לרופא, וככל שהקלוקול והפגם גדולים יותר צריכים רופא גדול יותר ותרופה חזקה יותר כדי לתקן את המצב.

רבי נחמן מברסלב זצ"ל הוא רופא גדול שגילה תרופה גדולה הנקראת "תיקון הכללי". ואמר, שאם אירע לאדם מקרה בלתי טהור או שנכשל בפגם זה, תיקונו הוא שיאמר באותו היום את העשרה מזמורי תהילים ובודאי יתקן בזה מאוד מאוד.

וצריך לטבול באותו היום במקווה ולאחר מכן לומר את התיקון הכללי, ובחסידי השם יתברך תתקבל תשובתו, ויוכל לתקן את פגם הברית אשר פגם על ידי התיקון הכללי, כמבואר בליקוטי מוהר"ן חלק א' (סימן כ"ט אות ד' עיין שם), שהוא תיקון למקרי לילה. ואלו הם העשרה מזמורי תהילים: טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ, שהם תיקון גדול מאוד ומי שאומר אותם בכל יום, ובפרט באותו היום שקרה לו המקרה, אינו צריך לפחד עוד מהפגם הנורא כי בודאי יזכה לתקן את מעשיו על ידי זה.

בנוסף לזה, רבי נחמן ייחד שני עדים נאמנים - תלמידו רבי אהרון מברסלב ותלמידו רבי נפתלי מנמירוב, והבטיח ואמר בפניהם, שמי שיבוא על קברו ויאמר שם אלו העשרה מזמורי תהילים, וייתן פרוטה לצדקה עבורו, אפילו אם גדלו ועצמו עוונותיו וחטאיו מאוד מאוד חס ושלום, "אזי אתאמץ ואשתדל לאורך ולרוחב להושיעו ולתקנו".

"עץ חיים היא למזויקים בה - ותומכיה מאושר"

ואלה יעמדו על הברכה: גל בן דינה, מוריה בת בת-שבע, גל בן ציון, רון בן יגאל, יגאל בן סעדיה, בת שבע בת סעדיה, מנדי בן ימימה, יונתן בן לאה, שרית בת תמר, מישל בן שושנה, שרונה בת אילנה, בת ציון בת לאה.